

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 392/2024-52

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava III v konaní sp. zn. B5-2CbZm/9/2016 v období po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 356/2020-39 z 13. októbra 2020 takto

r o z h o d o l :

- Postupom Mestského súdu Bratislava III v konaní sp. zn. B5-2CbZm/9/2016 po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 356/2020-39 z 13. októbra 2020 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
- Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadost'učinenie **800 eur**, ktoré **je** mu Mestský súd Bratislava III **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Mestský súd Bratislava III **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **856,75 eur** a zaplatiť ich jeho právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. marca 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 38 ods. 2 Listiny

základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B5-2CbZm/9/2016 (ďalej len „napadnuté konanie“) v období po právoplatnosti nálezů ústavného súdu č. k. I. ÚS 356/2020-39 z 13. októbra 2020 (ďalej len „skorší nálež“). V doplnení ústavnej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 30. apríla 2024 sa sťažovateľ domáhal vyslovenia aj porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v napadnutom konaní (pôvodne pod sp. zn. 1Zm/632/2013). Navrhuje, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadostučinenie 12 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 392/2024-42 z 22. augusta 2024 podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie v časti namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v napadnutom konaní po právoplatnosti nálezů ústavného súdu č. k. II. ÚS 206/2021-27 zo 6. júla 2021 (ďalej len „skorší nálež“) a vo zvyšnej časti ju odmietol.

3. Z ústavnej sťažnosti, jej doplnení, vyjadrenia mestského súdu a súdneho spisu vyplýva, že sťažovateľ je v napadnutom konaní v postavení žalovaného vo 4. rade vo veci žaloby o nároku na zaplatenie 15 211,42 eur s príslušenstvom zo zmenky. Napadnuté konanie bolo predtým vedené Okresným súdom Bratislava V, ktorý 14. januára 2014 vydal zmenkový platobný rozkaz č. k. 1Zm/632/2013-12, proti ktorému podal sťažovateľ námietky.

4. Ústavný súd o prvej ústavnej sťažnosti sťažovateľa rozhodol skorším nálezhom (právoplatným 27. októbra 2020, pozn.), ktorým vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prieťahov a uložil mu povinnosť zaplatiť sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie 1 000 eur.

5. V napadnutom konaní 5. januára 2021 došlo k zmene zákonného sudcu. Predsedníčka okresného súdu 10. februára 2021 nariadila rekonštrukciu súdneho spisu. Na ten účel okresný súd výzvou z 11. mája 2021 uložil sťažovateľovi lehotu na predloženie ním pôvodne predkladaných listín v napadnutom konaní. Tento pokyn na rekonštrukciu bol sťažovateľovi doručený 24. mája 2021. Dňa 7. októbra 2021 došlo k opätovnej zmene zákonného sudcu, ktorý sťažovateľa opätovne vyzval na poskytnutie súčinnosti pri rekonštrukcii spisu (výzva doručená 16. marca 2022). Následne okresný súd uznesením z 15. júla 2022 uložil právnenmu zástupcovi sťažovateľa poriadkovú pokutu.

6. Dňa 16. novembra 2022 bola okresným súdom vyhotovená zápisnica o ukončení rekonštrukcie spisu sp. zn. 2CbZm/9/2016. Následne uznesením z 9. mája 2023 bol sťažovateľ vyzvaný na vyjadrenie sa k žalobe. Vyjadrenie sťažovateľa bolo doručené 13. júna 2023 a následne 28. júna 2023 zaslané žalobcovi. Okresný súd 25. júla 2023 nariadil pojednávanie na 5. október 2023. Pre zdravotné dôvody zákonného sudcu bolo 4. októbra 2023 pojednávanie zrušené a nariadený nový termín pojednávania na 21. november 2023.

7. Vo veci sťažovateľa rozhodol mestský súd rozsudkom z 21. novembra 2023, ktorým ponechal v platnosti zmenkový platobný rozkaz č. k. 1Zm/632/2013-12 zo 14. januára 2014. Zároveň zamietol tri návrhy sťažovateľa na prerušenie napadnutého konania. Sťažovateľ podal proti rozsudku 19. januára 2024 odvolanie. Mestský súd 6. februára 2024 vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie. Dňa 19. februára 2024 bolo odvolanie zaslané žalobcovi. Jeho vyjadrenie bolo mestskému súdu doručené 15. marca 2024. Mestský súd 20. mája 2024 vyjadrenie žalobcu zaslal sťažovateľovi, ktorý svoje vyjadrenie doručil 7. júna 2024.

II.

Argumentácia sťažovateľa

8. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti argumentuje, že ku dňu jej podania predstavuje celková dĺžka napadnutého konania 10 rokov a 7 mesiacov. Od skoršieho nálezu uplynula doba 3 rokov a 4 mesiacov a napadnuté konanie nebolo právoplatne skončené, čo je zo strany mestského súdu zjavne neprimerané a nezlučiteľné s obsahom označených práv. Touto ústavnou sťažnosťou napáda len obdobie od vydania skoršieho nálezu ústavného súdu.

9. Predmetná vec nie je právne ani fakticky zložitá, uvedené spory z nezaplatenej zmenky tvoria štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti mestského súdu, ktorý je vecne príslušný na konanie v sporoch týkajúcich sa zmieniek, šekov alebo iných cenných papierov vrátane sporov týkajúcich sa zmenkových protestov pre obvod Krajského súdu v Bratislave.

10. Sťažovateľ argumentuje, že svojím správaním nijako neprispel k vzniku zbytočných prietáhov a celkovej dĺžke napadnutého konania. V napadnutom konaní je aktívnou stranou sporu, keď sa „niekoľkokrát vyjadril k predmetnému konaniu písomne, poskytol súdu prvej inštancie všetku potrebnú súčinnosť, riadne a včas predkladal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii“. Sťažovateľ nesúhlasí s uznesením z 15. júla 2022, ktorým okresný súd uložil jeho právnomu zástupcovi poriadkovú pokutu 300 eur z dôvodu, že „svojou nečinnosťou bráni v riadnom priebehu konania, dlhodobo a opakovane ignoruje žiadosti súdu o poskytnutie súčinnosti, nerešpektuje a neposkytuje súčinnosť tak, aby bol zabezpečený riadny priebeh konania“. Na uznesenie o uložení poriadkovej pokuty sťažovateľ reagoval komplexným podaním z 22. júla 2022. Zároveň vzniesol aj námietku zaujatosti proti zákonnému sudcovi. Proti tomuto uzneseniu podal aj ústavnú sťažnosť. V tomto smere je tiež relevantné, že dôvod rekonštrukcie zmenkového spisu nevznikol v dôsledku činnosti sťažovateľa alebo jeho právneho zástupcu, ale len v dôsledku činnosti súdu prvej inštancie.

11. Po vydaní skoršieho nálezu mestský súd nevykonával nápravu a ani kroky smerujúce k právoplatnému rozhodnutiu veci. Podľa sťažovateľa zmeny zákonného sudcu majú vplyv na celkovú dĺžku súdneho konania, avšak zodpovednosť v tomto smere znáša všeobecný súd. Rozsudok z 21. novembra 2023 bol sťažovateľovi doručený až 28. februára 2024, teda po viac ako 3 mesiacoch od jeho vyhlásenia. Po podaní odvolania mestský súd nevykonáva žiadne úkony, ktoré by nasvedčovali, že v najbližšej dobe bude vo veci právoplatne rozhodnuté.

12. Predmet konania má pre sťažovateľa ekonomický, finančný a satisfakčný význam, keďže stále nevie, či bude povinný zaplatiť zmenkovú sumu. Plynutím času sa navyše aj navyšujú trovy konania. Identický žalobca napokon vedie aj proti sťažovateľovi viaceré súdne konania, čo celkovo znásobuje pocit právnej neistoty u sťažovateľa.

13. Sťažovateľ podal 22. júla 2022 aj sťažnosť na prietahy v konaní, avšak predsedníčka okresného súdu túto sťažnosť neakceptovala a neprejavila snahu napraviť vzniknutý stav.

III.

Vyjadrenie mestského súdu

14. V podaní doručenom ústavnému súdu 26. septembra 2024 predsedníčka mestského súdu a zákonný sudca, ktorému bol spis pridelený 7. októbra 2021, opísali procesné úkony súdu prvej inštancie. Poukázali na uznesenie z 15. júla 2022 o uložení poriadkovej pokuty právnomu zástupcovi sťažovateľa. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že zástupca sťažovateľa neposkytol riadnu súčinnosť, keďže viac ako jeden rok (od mája 2021 do júla 2022) nebolo možné ustáliť, či zástupca sťažovateľa listinami potrebnými pre riadne ukončenie rekonštrukcie spisu (najmä námietkami proti zmenkovému platobnému rozkazu, ktoré sú pre rozhodnutie súdu v predmetnom spore určujúce) disponuje. Predmetné uznesenie sťažovateľ napadol ústavnou sťažnosťou, o ktorej ústavný súd rozhodol uznesením sp. zn. IV. ÚS 671/2022 z 19. decembra 2022 tak, že ústavnú sťažnosť odmietol. Ústavný súd v uznesení konštatoval, že právny zástupca sťažovateľa nebol riadne súčinný, čím neprispel k riadnemu postupu súdu v konaní. Mestský súd poukázal aj na opakovanú ústavnú sťažnosť sťažovateľa zo 14. decembra 2022, ktorou sa domáhal vyslovenia porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol uznesením sp. zn. IV. ÚS 87/2023 zo 14. februára 2023, v ktorom konštatoval, že právny zástupca sťažovateľa počas obdobia viac ako jedného roka svojím procesným postupom (ignorovaním výziev súdu) sťažil prejednávanie veci bez zbytočných prietahov. Po ukončení rekonštrukcie súdneho spisu v decembri 2022 súd prvej inštancie súd pokračoval v písomnom štádiu prípravy pojednávania. Písomné vyhotovenie rozsudku z 21. novembra 2023 bolo zástupcom strán sporu expedované 21. decembra 2023. Ako vyplýva z doručeníek, rozsudok bol zástupcovi žalobcu doručený 21. decembra 2023. Právnomu zástupcovi sťažovateľa bol rozsudok doručený 17. januára 2024 uplynutím úložnej lehoty s fikciou doručenia. Preto je sťažovateľovo tvrdenie o doručení rozsudku až „*po viac ako 3 mesiacoch od jeho vyhotovenia*“ nepravdivé. Mestský súd je toho názoru, že dĺžka predmetného sporu (od skoršieho nálezu) je v rozhodujúcej miere ovplyvnená objektívnou potrebou vykonania rekonštrukcie súdneho spisu, ktorej ukončenie (s ohľadom na predmet sporu – rozhodovanie o námietkach sťažovateľa proti zmenkovému platobnému rozkazu) a možnosť riadneho pokračovania v spore, záviseli od súčinnosti strán sporu. Keďže ústavný súd už opakovane konštatoval, že v napadnutom konaní to bol právny zástupca sťažovateľa, ktorý v rozhodnom období výrazným spôsobom sťažil prejednanie veci bez zbytočných prietahov, považuje mestský súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa za nedôvodnú v celom rozsahu.

15. V okolnostiach danej veci ústavný súd z dôvodu hospodárnosti konania vyjadrenie mestského súdu nezaslal na repliku sťažovateľovi. Skutkový stav veci v súvislosti s posúdením porušenia sťažovateľom označených práv, vychádzajúc z ústavnej sťažnosti, vyjadrenia mestského súdu, zapožičaného súdneho spisu a predchádzajúcich ústavných sťažností sťažovateľa, nie je sporný.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

16. Predmetom konania pred ústavným súdom po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je rozhodovanie, či postupom mestského súdu v napadnutom konaní došlo opakovane k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a zodpovedajúcemu právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj po právoplatnosti skoršieho nálezu.

17. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 302/2020, II. ÚS 123/2022) a ich prípadné porušenie možno preskúmať spoločne. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K vytvoreniu žiadateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017, II. ÚS 118/2019).

18. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V rámci prvého kritéria prihliada ústavný súd aj na predmet sporu (povahu prerokúvanej veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa. Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade. Predmetnú vec posudzoval so zreteľom na už existujúci skorší nálež v tej istej veci sťažovateľa.

19. Predmetom konania v posudzovanej veci je zaplatenie zmenkovej pohľadávky (15 211,42 eur s prísl.) s návrhom na vydanie zmenkového platobného rozkazu. Ústavný súd konštatuje, že ide o vec, ktorá z právneho hľadiska vykazuje znaky zložitosti z dôvodu vyššieho počtu strán sporu a prítomnosťou cudzieho prvku u žalovaného v 3. rade, ktorému bolo potrebné v napadnutom konaní doručovať písomnosti do zahraničia s vopred zabezpečeným prekladom. Napadnuté konanie je tiež procesne komplikované z dôvodu iných nerozhodnutých súdnych konaní vo veci sťažovateľa, ktoré na seba skutkovo a právne nadväzujú, a rozsiahlejšieho znaleckého dokazovania. Je nepochybné, že znalecké dokazovanie na posúdenie podstatných skutočností robí vec skutkovo a právne zložitejšou (podobne IV. ÚS 28/05, III. ÚS 108/2021, III. ÚS 54/2022). Ústavný súd podotýka, že predmet sporu (peňažné plnenie z obchodného styku) nie je časovo zvlášť prioritizovaný (III. ÚS 54/2022, II. ÚS 6/2023, IV. ÚS 152/2023), aj keď je nepochybné, že výsledok sporu je pre sťažovateľa, ktorý v konaní pred mestským súdom vystupuje ako žalovaný, významný.

20. V rámci posúdenia druhého kritéria používaného pre hodnotenie prípadných zbytočných prietahov v súdnom konaní ústavný súd nesúhlasí s tvrdením sťažovateľa, že svojím správaním neovplyvnil dĺžku napadnutého konania. Opakovane uvádza (obdobne IV. ÚS 671/2022,

IV. ÚS 87/2023), že identifikoval jeho obštrukčné správanie v tom, že nereagoval na výzvy súdu a nepredložil požadované dokumenty v priebehu rekonštrukcie spisu. Neposkytnutím riadnej súčinnosti po dobu viac ako jedného roka neprispel k riadnemu postupu v napadnutom konaní. Uvedené skutočnosti nepochybne mali dopad na celkovú dĺžku trvania konania, na čo ústavný súd prihliadol pri úvahe o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia.

21. Ústavný súd tiež poukazuje na návrhy sťažovateľa na prerušenie napadnutého konania. Prvým podaným ešte 13. júla 2015, ktorým navrhol vykonať znalecké dokazovanie, navrhol aj prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 1CbZm/241/2014. V rámci vyjadrenia k žalobe doručeného mestskému súdu 13. júna 2023 sťažovateľ navrhol prerušiť napadnuté konanie podľa § 162 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku a tiež podľa § 162 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku. Jeho návrhy na prerušenie napadnutého konania sú okolnosťou priamo ovplyvňujúcou postup konajúceho súdu, ktorý sa musel vysporiadať s návrhmi procesného charakteru (podobne I. ÚS 81/2022).

22. Ústavný súd napokon hodnotil aj samotný postup mestského súdu. Po právoplatnosti skoršieho nálezu nemožno hodnotiť konanie súdu prvej inštancie ako bezprieťahové. Vec bola dvakrát prerozdelená novému zákonnému sudcovi. Po dobu jedného a pol roka súd prvej inštancie zabezpečoval rekonštrukciu spisu, čo predĺžilo napadnuté konanie. Dôvod rekonštrukcie spisu je okolnosť, ktorá ide na vrub mestskému súdu. Plynulosť v konaní možno badať až po pridelení veci aktuálnemu zákonnému sudcovi (po rekonštrukcii spisu), ktorý nariadil vo veci pojednávanie. Na pojednávaní mestský súd aj rozhodol. Napadnuté konanie dosiaľ nie je právoplatne skončené, pretože sťažovateľ rozsudok napadol odvolaním.

23. V súvislosti s nesúhlasom sťažovateľa s uložením poriadkovej pokuty a jej dôvodov (bod 10 tohto nálezu) ústavný súd poukazuje na závery uvedené v už spomínanom uznesení sp. zn. IV. ÚS 671/2022. Za účelové považuje ústavný súd tvrdenie sťažovateľa o prieťahoch v súvislosti s doručovaním rozsudku mestského súdu. V tomto smere je pravdivé tvrdenie mestského súdu o uplatnení fikcie doručenia z dôvodu uplynutia úložnej lehoty právnomu zástupcovi sťažovateľa. Rovnako účelovým sa javí tvrdenie sťažovateľa o nečinnosti mestského súdu po podaní odvolania zo strany sťažovateľa. V tomto smere postup mestského súdu nemožno hodnotiť ako prieťahový (bod 7 tohto nálezu).

24. Ústavný súd najmä s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku napadnutého konania, ako aj na zistené obdobie nečinnosti v priebehu zabezpečovania rekonštrukcie spisu, ale hlavne jej dôvodu, dospel k záveru, že v napadnutom konaní po právoplatnosti skoršieho nálezu došlo k zbytočným prieťahom ústavnej intenzity. Preto vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

V.

Primerané finančné zadost'učinenie

25. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie, ak o to požiadal. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiada o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia 12 000 eur s poukazom na celkovú dĺžku napadnutého konania.

26. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04, I. ÚS 257/08, IV. ÚS 302/2020). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia.

27. Ústavný súd zbral do úvahy dĺžku trvania napadnutého konania pred súdom prvej inštancie, predmet posudzovaného konania a jeho význam pre sťažovateľa, ako aj jeho nesúčinnostné správanie. Vzhľadom na uvedené ústavný súd považoval priznanie 800 eur pre sťažovateľa za primerané finančné zadosťučinenie (bod 2 výroku tohto nálezu). Vo zvyšnej časti požadovaného finančného zadosťučinenia ústavný súd návrhu sťažovateľa nevyhovel (bod 4 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

28. Zistené porušenie ústavných práv sťažovateľa odôvodňuje, aby mu mestský súd podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde úplne nahradil trovy konania, ktoré mu vznikli zastúpením advokátom. Preto ústavný súd rozhodol o povinnosti mestského súdu nahradiť sťažovateľovi v určenej lehote trovy konania na účet jeho právneho zástupcu (bod 3 výroku tohto nálezu).

29. Trovy konania pozostávajú z odmeny a ďalších náhrad advokáta v celkovej výške 856,75 eur s DPH, ktoré boli určené podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (odmena podľa § 11 ods. 3 vyhlášky za dva úkony právnej služby po 343,25 eur/úkon, a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti; náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 2 x 13,73 eur; DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky 142,79 eur).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. októbra 2024

Robert Šorl
predseda senátu